

ROZDAWACZ (1) *sb m*

N sg rozdawacz.

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Ten, kto rozdziela między wiele osób to, co przysługuje; diribitor Cn: Praebitor, Rozdávacz Obroczny/ álbo ten któri opátrzuje potrzebámi. Mqcz 316d.

KW, (LWil)